

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010233
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614010233.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému A. X. Á. S. J. F. D. W. N. F. K. U., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.12.2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

A. X., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I.,
D. XXXX/X, živnostník,

je v i n n ý, ž e :

v presne nezistenom čase od 17.05.2011 do 07.06.2011 v Partizánskom pod zámienkou sprostredkovania práce v Nórsku vylákal od poškodených A. A., A. Z., D. Q., X. T., I. I., A. Š. spolu 2.300 € v úmysle prácu nezabezpečiť a peniaze minúť pre vlastnú potrebu, zamestnanie nesprostredkoval, nevykonával žiadne úkony smerujúce k sprostredkovaniu zamestnania a peniaze poškodeným doteraz nevrátil, čím spôsobil poškodeným A. A. škodu vo výške 300 €, A. Z. škodu vo výške 400 €, D. Q. škodu vo výške 400 €, X. T. škodu vo výške 600 €, I. I. škodu vo výške 300 € a A. Š. škodu vo výške 300 €,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal:

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodeným škodu, a to nasledovne: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., A. XXX/XX škodu vo výške 300 €, A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., G. XXXX/XX škodu vo výške 400 €, D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., M. S. XXX/XX škodu vo výške 400 €, X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., K. F. XXXX/XX škodu

vo výške 600 €, I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., A. F. XXX/XX škodu vo výške 300 € a A. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., A. XXXX/XX škodu vo výške 300 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 23.10.2014 obžalobu na obvineného A. X. pod č.k. Pv 452/11/3305-62 pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 17.05.2011 do 07.06.2011 v Partizánskom pod zámienkou sprostredkovania práce v Nórsku vylákal od poškodených A. A., A. Z., D. Q., X. T., I. I., A. Š. spolu 2.300 € v úmysle prácu nezabezpečiť a peniaze minúť pre vlastnú potrebu, zamestnanie nesprostredkoval, nevykonal žiadne úkony smerujúce k sprostredkovaniu zamestnania a peniaze poškodeným doteraz nevrátil, čím spôsobil poškodeným A. A. škodu vo výške 300 €, A. Z. škodu vo výške 400 €, D. Q. škodu vo výške 400 €, X. T. škodu vo výške 600 €, I. I. škodu vo výške 300 € a A. Š. škodu vo výške 300 €.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/46/2014-200 dňa 14.11.2014 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Zároveň tiež rozhodol podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným: A. A. škodu vo výške 300 €, A. Z. škodu vo výške 400 €, D. Q. škodu vo výške 400 €, X. T. škodu vo výške 600 €, I. I. škodu vo výške 300 € a A. Š. škodu vo výške 300 €. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 01.07.2015, 23.09.2015 a 23.12.2015 v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky pre konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti tak, ako to predpokladá zákon v ustanovení § 252 ods. 2 Trestného poriadku, pretože riadne a včas predvolaný obžalovaný sa na hlavné pojednávania v uvedené dni nedostavil, pričom bol náležite poučený o možnosti konať v jeho neprítomnosti, (obžalovaný písomným podaním zo dňa 30.06.2015 súhlasil s konaním hlavného pojednávania dňa 01.07.2015 v jeho neprítomnosti a na hlavnom pojednávaní dňa 26.08.2015 do zápisnice uviedol, že súhlasí s konaním hlavného pojednávania dňa 23.09.2015 v jeho neprítomnosti o čom doložil do spisu i písomné prehlásenie z č.l. 295, na pojednávanie dňa 23.12.2015 bol riadne predvolaný dňa 03.12.2015, na pojednávanie sa nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil), teda boli splnené podmienky uvedené v § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 01.07.2015, 26.08.2015, 23.09.2015 a 23.12.2015 vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 28.01.2014 (č.l. 103-107) za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku (obžalovanému bolo umožnené na hlavnom pojednávaní dňa 26.08.2015 po zákonomnom poučení o jeho právach, aby sa vyjadril k predmetnému skutku, túto možnosť však nevyužil), výsluchom poškodených A. A., A. Z., I. I., D. Q., A. Š., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov A. A. (zo dňa 10.03.2014, č.l. 136-138) a A. Y. (zo dňa 11.03.2014, č.l. 142-145) za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku a oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1, ftc príjmové pokladničné doklady č.l. 53-57, výpis zo živnostenského registra č.l. 58, správa daňového úradu z č.l. 59, správa sociálnej poisťovne č.l. 148-149, potvrdenie Penzión Salaš č.l. 150-152, rozsudok OS Galanta .k. 2T/120/2010-110 z 19.01.2011 č.l. 168-169, uznesenie KS v Trnave č.k. 5T0/41/2011-132 z 12.06.2012 č.l. 170-171, uznesenie o začatí trestného stíhania č.l. 172-173, lustrácia priestupkov č.l. 188-189, správa o povesti z č.l. 190, trestný rozkaz č.k. 1T/46/2014-200 zo dňa 14.11.2014, plná moc z č.l. 223, odpor z č.l. 225, odpis z RT z č.l. 326, lustrácia MSSR č.l. 327 a zistil nasledovný skutkový stav.

Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 28.01.2014 po vznesení obvinenia súd zistil, že obžalovaný poprel spáchanie skutku kladeného mu obžalobou za vinu. Na otázku vyšetrovateľa čo urobil s prevzatou hotovosťou 2.300 €, na čo ju použil uviedol, že túto finančnú hotovosť vo výške 2.300 € nemal nikdy ani v rukách. Na otázku vyšetrovateľa akým konkrétnym spôsobom vybavoval prácu v Nórsku uviedol, že sa k tomu vyjadrovať nebude, lebo si všetky podrobnosti nepamätá. Na otázku vyšetrovateľa, či má nejaké doklady o tom, že vybavoval prácu v Nórsku pre poškodených uviedol, že sa k tomu vyjadrovať nebude. Na otázku vyšetrovateľa, že obžalovaný vo výsluchu svedka zo dňa 30.01.2012 uviedol, že peniaze poškodeným vrátil, ak áno tak kedy a kde k tomu došlo obžalovaný

uviedol, že ako už uviedol túto finančnú čiastku vo výške 2.300 € nemal nikdy v rukách a preto nemal komu čo vracať späť, takže nikomu nič nevracal, lebo nikdy v rukách takúto sumu ani nemal.

Poškodený A. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa spoznal pri výkone práce v taxíku, dali sa do reči, mali spoločné koničky a obžalovaný uviedol, že by vedel sprostredkovať prácu do zahraničia pričom sa o tom podebatovali a obžalovaný mu uviedol, že si môže prizvať aj kamarátov, tak sa aj stalo, stretli sa na námestí, pričom obžalovaný uviedol, že potrebuje nejakú zálohu dopredu ako zábezpeku na vybavenie papierov a vypýtal si od každého 300 €, s čím poškodení nemali nijaký problém, lebo im obžalovaný vlastnou rukou vypísal papiere (príjmové doklady). Stretli sa spolu na námestí, kde boli okrem obžalovaného a poškodeného ešte prítomný D. Q., I. I., A. Z., dali obžalovanému po 300 € a obžalovaný povedal, že do dvoch týždňov vybaví papiere a bude sa odchádzať. Prešiel druhý i tretí týždeň a nič sa nedialo, stále ich zavádzal, naťahoval to, že už každú chvíľku prídu papiere. Snažili sa obžalovaného kontaktovať aj telefonicky, celé sa to naťahovalo asi pol roka, stratili trepezlivosť a podali trestné oznámenie. Na otázku prokurátora, či im boli niekedy peniaze vrátené poškodený uviedol, že neboli. Na otázku obhajcu obžalovaného kto bol prítomný pri tom, keď poškodený odovzdal obžalovanému tých 300 € poškodený uviedol, že tam bol D. Q., I. I. a tiež priateľka obžalovaného, ktorá s ním vtedy žila. Na otázku obhajcu či im boli počas tohto obdobia doručené, či už od obžalovaného alebo z inej strany nejaké podklady súvisiace s prácou v Nórsku poškodený uviedol, že im nič doručené nebolo, všetko bolo založené na ústnej dohode. Na otázku obhajcu poškodený uviedol, že príjmové pokladničné doklady im obžalovaný vypisoval priamo pred nimi. Na otázku sudcu prečo poškodený dal obžalovanému tie peniaze, keď ho dobre nepoznal tento uviedol, že obžalovaný pôsobil ako presvedčivý, dôveryhodný človek, poškodený mal z neho dojem, že vedel o čom hovorí o tej práci, čo im sľúbil. Obžalovaný im tiež na telefóne ukázal cez internet nejaké polohy v Nórsku, nejaké fjordy, kde by mala byť ubytovňa a kde by mali bývať, tiež prístavné mesto, kde by sa mala práca vykonávať. Ich prácou malo byť čistenie rýb a pláca asi 4.000 € mesačne. Poškodenému sa to zdalo reálne, keďže jeho známi chodia do Nórska a vedel, že minimálna mzda je tam zhruba 20 € na hodinu.

Poškodený A. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že asi 4 roky dozadu mu A. A. spomínal, že je možnosť ísť pracovať do Nórska, pričom on pozná istého pána X.. Tak sa s ním stretli, pričom obžalovaný od neho pýtal najskôr 300 € a potom ešte 100 € na rodinné prídavky. Obžalovaný im podpísal príjmový doklad a potom už len čakali. Obžalovaný odchod stále odkladal, aj mu volali, obžalovaný sa stále vyhovárať, nechcel im vrátiť peniaze ani vybaviť robotu. Na otázku obhajcu uviedol, že príjmový doklad obžalovaný vypisoval pred nimi, bol tam prítomný aj A. i I.. Bol mu vystavený príjmový doklad aj na tých 100 € na prídavky. V súvislosti s prácou v Nórsku poškodený okrem obžalovaného s nikým iným nekomunikoval. Do Nórska mali ísť dodávkou, auto mal zabezpečiť obžalovaný. Na otázku sudcu prečo poškodený dal obžalovanému peniaze keď ho nepoznal tento uviedol, že obžalovaný pôsobil dôveryhodne. Stretol sa s ním asi dva krát v meste. Mali ísť pracovať do prístavného mestečka v Nórsku na filetovanie rýb.

Poškodený I. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho A. A. poprosil, či by s ním nešiel do Nórska, že dostal ponuku práce, kvôli reči, lebo on neovláda žiadne reči, že tu má kamaráta, s ktorým sa spoznal cestou na Salaš, bolo to asi niekedy v máji 2011. Stretli sa s ním v kaviarni na námestí, kde im povedal o čo ide a že potrebuje 4 ľudí. Na druhý deň sa s ním stretli a odovzdali mu peniaze a on im vystavil príjmové doklady, poškodený mu odovzdal 300 €. Na ďalší deň sa opäť stretli a obžalovaný im povedal, že potrebuje ešte ďalších 4 ľudí, takže ďalší 4 sa pripojili. Potom im obžalovaný povedal určité dátumy kedy odídu do Nórska, všetci sa pripravili a obžalovaný to potom už stále oddiaľoval, že niečo sa stalo a potom už komunikoval len cez SMS-ky. Peniaze im obžalovaný nevrátil. Na otázku obhajcu poškodený uviedol, že sa s obžalovaným stretol minimálne 3 krát, pričom na týchto stretnutiach bol prítomný A. A., D. Q. a ešte jeden kamionista (na meno si nevedel spomenúť). Poškodený odovzdal obžalovanému peniaze niekedy v máji, na presný dátum si nespomínal, peniaze odovzdali na námestí vo Fun Cafe. Príjmový doklad vypisoval obžalovaný priamo pred nimi. Na otázku sudcu prečo poškodený dal obžalovanému peniaze, keď ho nepoznal tento uviedol, že obžalovaný im ukázal ohľadom toho i komunitu, fotky, presne povedal, ktorá fabrika to je, dal im aj číslo, po tom ako mu dali tie peniaze, že si tam môžu aj zavolať, overiť si to, lenže tam už nikto nezdvíhal, to číslo akoby už neexistovalo a on vtedy začal mať tušenie, že ide o podvod. Obžalovaný im peniaze nevrátil.

Poškodený D. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že A. A. prišiel za ním, že má známeho, ktorý môže sprostredkovať prácu do Nórska, tak sa s ním stretli a on im povedal čo a ako, za sprostredkovanie chcel určitý obnos peňazí. Ukazoval im buď na telefóne alebo notebooku kde budú robiť, čo budú robiť.

Znelo to veľmi dôveryhodne, keďže svedok už predtým bol robiť cez agentúru v zahraničí, vedel asi o čom rozpráva alebo to mal dobre vymyslené alebo nacvičené tak súhlasili s tým, že mu dajú ten obnos peňazí, čo od nich požadoval, s tým, že obžalovaný im za to vybaví prácu v Nórsku. Na spresnenie sumy peňazí, ktoré dal poškodený obžalovanému uviedol, že to bolo asi 400 € s tým, že potom ešte po nejakom čase mu obžalovaný navrhol, že keby tam chcel poškodený poberať rodinné prídavky, že mu na to vybaví papiere ale poškodený bude musieť dať ešte 100 €, od týchto peňazí však poškodený doklad nemá. Uviedol, že sa stretli v kaviarni Fun Cafe na námestí, obžalovaný tam bol aj so svojou priateľkou vonku na terase, presný dátum si už nepamätal, ale asi niekedy v máji. Na otázku prokurátora, či sa poškodený aj pokúšal s obžalovaným kontaktovať tento uviedol, že on osobne na neho kontakt nemal, ale A. A. mu denne vyvolával, ktorý bol v tom čase švagrom poškodeného. Na otázku obhajcu koľkokrát sa stretol s obžalovaným poškodený uviedol, že v priebehu mesiaca asi trikrát. Pri tom keď poškodený odovzdával peniaze obžalovanému bol prítomný A. A., I. I. a priateľka obžalovaného. Na otázku obhajcu, či poškodený v súvislosti s prácou v Nórsku niekomu odovzdával nejaké doklady tento uviedol, že si to presne nepamätá ale obžalovaný si nepýtal žiadne doklady ani nevypisoval žiadnu zmluvu, uviedol im, že už tam robil a ukazoval im to na notebooku alebo telefóne. Obžalovaný vystavil poškodenému príjmový doklad pri odovzdaní peňazí priamo pred ním avšak na tých ďalších 100 € doklad nemá, tieto on priamo obžalovanému neodovzdával. Na otázku sudcu prečo poškodený dal obžalovanému peniaze, keď ho nepoznal tento uviedol, že už predtým bol cez agentúru pracovať vo Švajčiarsku a prebiehalo to v podstate tým istým spôsobom, keď poškodený išiel do agentúry a tam si vypýtali peniaze za sprostredkovanie. Obžalovaný bol presvedčivý tým čo rozprával a čo im ukázal, pričom im presne ukázal kde je tá fabrika, kde budú robiť, kde budú bývať a kadiaľ budú chodiť do roboty, preto to bolo veľmi dôveryhodné. Povedal im kde budú robiť, koľko budú robiť a koľko budú zarábať.

Poškodený A.E. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po rozhovore s I. I. sa rozhodol vycestovať do Nórska. S obžalovaným sa stretol v kaviarni v Partizánskom a po rozhovore s ním sa rozhodol, že by išiel do Nórska a v ten istý deň mu dal do ruky 300 €, pričom pri stole sedel tiež I. I., A. A.. Odvtedy si zopárkrát telefonovali, pričom obžalovaný uviedol termín odchodu, poškodený si nakúpil veci na odchod, deň odchodu sa stále odkladal, poškodeného to po istom čase prestalo baviť a vyzval obžalovaného nech mu vráti peniaze, načo mu už obžalovaný nezdvíhal telefón a poškodený sa s ním nijak nemohol spojiť. Na otázku obhajcu poškodený uviedol, že sa obžalovaným stretol 3 krát, peniaze mu odovzdal na druhom stretnutí. Poškodený vedel o tom, že aj ostatný chalani dávali obžalovanému peniaze, konkrétne I. I. dával peniaze obžalovanému v prítomnosti poškodeného, obžalovaný tam bol aj so svojou priateľkou. Poškodený viackrát vyzýval obžalovaného telefonicky, aby mu peniaze vrátil. Práca mala spočívať v čistení a pitvaní rýb v Nórsku. Poškodený si nespomínal, že by mu obžalovaný potvrdil prevzatie peňazí alebo niekomu inému. Na otázku sudcu prečo poškodený dal obžalovanému peniaze, keď ho nepoznal tento uviedol že bol dôverčivý, obžalovaný vystupoval seriózne, poškodený vyslovil presvedčenie, že obžalovaný vzhľadom na znalosť miestnych pomerov tam zrejme niekedy bol.

V zmysle § 263 ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka A. A. z prípravného konania po vznesení obvinenia (č.l. 136-138) zo dňa 10.03.2014. Uviedla, že niekedy v mesiaci máj roku 2011 jej jej bývalý priateľ X. T.Ď. povedal, že by mal možnosť vybaviť si prácu v Nórsku, na čo sa ho spýtal, či by mohla ísť aj ona a na to jej odpovedal, že sa na to opýta a dá jej vedieť. X. T. mal s obžalovaným stretnutie, na ktorom zistil, že by mohla ísť do Nórska aj svedkyňa avšak bude musieť zaplatiť sumu 300 € s čím svedkyňa súhlasila. Niekedy koncom mesiaca máj roku 2011 sa priateľ stretol s obžalovaným za účelom odovzdania peňazí, pričom priateľ zaplatil sumu 300 € aj za svedkyňu zo svojich peňazí na jej meno, pričom obaja dostali potvrdenie o zaplatení. Do Nórska mali vycestovať 17.06.2011, ale nestalo sa tak a termín sa posunul najskôr o týždeň a potom sa to takto posúvalo až do konca augusta 2011. Od priateľa sa dozvedela, že mali ísť do Nórska siedmi a po tomto naťahovaní sa oni dohodli, že nech im obžalovaný vráti peniaze, ktoré mu dali za vybavenie práce, lebo to čo sľúbil, nedodržel. Uviedla, že mali prísť poštou domov aj pracovné zmluvy, ale žiadne neprišli. Práca sa nevybavila a obžalovaný nevrátil ani peniaze. Obžalovaný stále posúval termín odchodu, pričom poškodený bol v tom čase zamestnaný a potreboval dať výpoveď v robote a keď sa stále termín odchodu posúval, začalo mu to byť podozrivé. Pôvodne to malo byť vybavené do mesiaca.

V zmysle § 263 ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka A. Y. z prípravného konania po vznesení obvinenia (č.l. 142-145) zo dňa 11.03.2014. Uviedla, že obžalovaný bol jej priateľom od januára 2011 do augusta 2011. Obžalovaný v tom čase býval väčšinou v Partizánskom, bol ubytovaný na salaši. V tomto čase nepracoval nikde, ale spomínal svedkyňu, že má nejakú stavebnú firmu. Z čoho

žil a či mal nejaký príjem uviesť nevedela. Tiež jej nehovoril odkiaľ mal peniaze, ale počas tej doby si viackrát požičal peniaze aj od nej, pričom jej ich nevrátil, čo však neriešila, lebo mu rada pomohla, keď mohla. Niekedy v mesiaci apríl 2011 jej začal obžalovaný spomínať, že pôjdu robiť do Nórska niečo s rybami. Toto spomenul raz v taxíku, začal sa o tom rozprávať aj s taxikárom A. A., ktorý sa o to začal zaujímať a obžalovaný mu povedal, že by mohol ísť robiť do Nórska a tiež mu povedal, že by dokázal vybaviť prácu aj pre viacej ľudí. Potom si dohodli stretnutie v Partizánskom v kaviarni Fun Cafe, kde bola prítomná aj svedkyňa. Prišli tam nejakí chalani a obžalovaný im vysvetľoval všetky skutočnosti ohľadne práce v Nórsku, hovoril im o zariadení na izbách, že sa tam bude dať pripojiť na internet, podrobne im vysvetlil náplň práce (filetovanie rýb), ukázal im aj nejakú fotku, čo mal v telefóne, povedal im aj o plate, že zarobia asi 3.000 € alebo 4.000 €, koľko hodín denne môžu odrobiť. Tiež im povedal, že za vybavenie práce mu musia doniesť po 300 € a aby mu potom priniesli prefotené pasy a životopis, lebo že tieto písomnosti potrebuje na vybavenie pobytu. Potom prišli ďalšie stretnutia aj s ďalšími ľuďmi, ktorí mali rovnako záujem o prácu v Nórsku, dokopy ich mohlo byť asi 7-8. Zobral od nich peniaze, ktoré mu dali v Partizánskom v kaviarni Fun Cafe, kde mu dali postupne od mája do júna každý po 300 €, načo im on vždy vydal príjmový doklad. Obžalovaný ponúkol tým, čo mali deti, že im môže vybaviť v Nórsku prídavky na deti, ale že musia ešte doniesť ďalších 100 €. O prídavky mali záujem asi 2 ľudia. Peniaze, ktoré prevzal od nich za vybavenie práce, všetky minul pre vlastnú potrebu na bežné výdavky. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný denne míňal dosť peňazí, žil na vysokej nohe. Svedkyňa sa ho aj pýtala, či nemá tie peniaze použiť na vybavenie práce, načo jej obžalovaný povedal, že tie peniaze má zato, že im vybaví tú robotu. Ďalej svedkyňa uviedla, že nevie či skutočne obžalovaný poznal niekoho v Nórsku, ale v tom období viackrát pred ňou s niekým telefonoval po rusky a keď sa ho pýtala s kým to volá, uviedol jej že s tým Nórom ohľadne vybavenia práce pre tých chalánov. Či ale skutočne s niekým volal uviesť nevedela, lebo nepočula druhú stranu. Aj ona mala ísť s ním pracovať do Nórska, tiež jej ukazoval na internete fotky z Nórska, že tam budú bývať, cez google mapy jej ukázal presné miesto, potom jej na mobile ukázal nejaké fotky údajne z Nórska, kde bol aj on. Keď sa blížil dohodnutý termín nástupu, obžalovaný ho stále posúval na neskoršie z rôznych dôvodov až do augusta 2011 a potom niekedy v auguste alebo septembri 2011 išiel do Bratislavy niečo vybavovať údajne ohľadne banky a potom svedkyňa volal po pár dňoch, že je v nemocnici napojený na prístrojoch a že nemôže prísť a potom už do Partizánskeho ani neprišiel. Záverom svedkyňa uviedla, že obžalovaný pôsobil a tváril sa celý čas dôveryhodne, na všetko vedel vždy pohotovo odpovedať, vedel pútavo rozprávať o Nórsku, o robote, proste o všetkom.

Zo zápisnice o trestnom oznámení poškodeného A. A. zo dňa 12.09.2011 okrem iného vyplýva, že tento podal trestné oznámenie na obžalovaného, ktorý jeho a ďalších 6 osôb uviedol do omylu tým, že im prisľúbil vybavenie zamestnania v Nórsku, za čo si od každého z nich vyžiadal sumu 300 €, pričom tí, ktorí mali deti zaplatili o 100 € viac (2 ľudia), k odovzdaniu peňazí došlo v Partizánskom, pričom sľúbenú prácu im obžalovaný nevybavil a nevrátil im ani hotovosť, ktorú mu dali, čím im spôsobil celkovú škodu vo výške 2.300 €.

Zo správy Penzión & Reštaurácia Salaš - Partizánske súd zistil, že obžalovaný strávil v tomto penzióne v čase od 14.01.2011 do 26.06.2011 s rôznymi prestávkami približne 146 nocí, za ubytovanie platil priebežne a v hotovosti, zostal im dlžný asi 300 €, ale vzhľadom k sume, ktorú dovtedy uhradil, to neriešili.

Z príjmových pokladničných dokladov (kópií č.l. 53-57) súd zistil, že obžalovaný ako príjemca prijal od poškodeného A. A. dňa 17.05.2011 sumu 300 €, poškodeného A. Z. dňa 17.05.2011 sumu 300 €, poškodeného D. Q. dňa 17.05.2011 sumu 300 €, poškodeného I. I. dňa 17.05.2011 sumu 300 €, poškodeného A. Š. dňa 27.05.2011 sumu 300 €, A. A. dňa 27.05.2011 sumu 300 €, poškodeného X. T. dňa 27.05.2011 sumu 300 € a od poškodeného A. Z. dňa 07.06.2011 sumu 100 €.

Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že obžalovaný mal od 01.10.1996 otvorenú živnosť s predmetom podnikania stolárske práce a montáž nábytku, pričom živnosť ukončil dňa 01.07.2011.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že tento bol doposiaľ 1 krát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 2T/120/2010-110 zo dňa 19.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 5To/41/2011-132 zo dňa 12.06.2012 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. V danom prípade došlo k odpusteniu trestu 02.01.2013 amnestiou a na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že

obžalovaný bol doposiaľ 4 krát postihnutý za priestupok, vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na úseku dopravy porušením pravidiel cestnej premávky.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní odmietol vyjadriť ku skutku pričom uviedol, že sa pridrižiava svojej výpovede z prípravného konania. Táto bola oboznámená v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku a obžalovaný v nej poprel, že by spáchal predmetný skutok, dokonca uviedol, že od poškodených nezobral žiadne peniaze a preto ani nemal aké peniaze vracať. Jeho výpoveď však bola vyvrátená ostatnými vykonanými dôkazmi, a to najmä výpoveďami svedkov - poškodených A. A., A. Z., I. I., D. Q. a A. Š., taktiež výpoveďami svedkov A. A. a A. Y., ktoré výpovede boli v zmysle § 263 ods. 2 Trestného poriadku čítané, ako i oboznámenými príjmovými pokladničnými dokladmi, z ktorých mal súd preukázané, že obžalovaný prevzal od poškodených finančné prostriedky v celkovej výške 2.300 €. Poškodený A. A. uviedol, že s obžalovaným sa spoznal pri výkone svojej práce, kde pracuje ako taxikár a obžalovaný mu ponúkol, že vie vybaviť prácu v Nórsku na filetovanie rýb a túto vie vybaviť aj pre viac ľudí. Takto sa stretol s poškodenými na námestí v Partizánskom vo Fun Cafe, a to najskôr s A. A., A. Z., D. Q. a I. I., kde im vysvetlil o akú prácu ide a títo mu dali ako zálohu po 300 € a obžalovaný im ako potvrdenie vypísal príjmový pokladničný doklad. Keďže obžalovaný uviedol, že potrebuje ešte ďalších 3 ľudí, zohnali ešte A. Š., X. T. a jeho priateľku A. A.. Aj títo dali obžalovanému zálohu 300 €, na čo im ako potvrdenie obžalovaný vypísal príjmový pokladničný doklad. X. T. dal peniaze i za A. A. hoci príjmový pokladničný doklad bol vystavený na jej meno. Obžalovaný ešte neskoršie ponúkol, že kto by mal záujem môže vybaviť rodinné prídavky v Nórsku, o čo mali záujem A. Z. a D. Q., ktorí zaplatili ako zálohu obžalovanému ďalších 100 €, pričom príjmový pokladničný doklad bol vystavený len A. Z.. Poškodení zhodne uviedli, že následne obžalovaný nástup do práce oddiaľoval stále na neskorší dátum až títo stratili trpezlivosť a žiadali peniaze vrátiť k tomu však nedošlo a obžalovaný ani nevybavil prácu ako sľúbil. Svedkyňa Y.G. uviedla, že v tom čase bola priateľkou obžalovaného a tiež uviedla, že s ním bola na stretnutí v kaviarni Fun Café v Partizánskom, kde sa obžalovaný stretol s poškodenými a kde im obžalovaný vysvetľoval všetky skutočnosti ohľadne práce v Nórsku a potvrdila, že obžalovaný od nich prevzal ako zálohu 300 € a od ďalších 2 ľudí tiež 100 € za vybavenie prídavkov na deti, pričom obžalovaný tieto peniaze minul pre vlastnú potrebu na bežné výdavky. Svedkyňa tiež uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by sa bol obžalovaný kontaktoval s niekým z Nórska a prácu reálne aj vybavoval. Poškodení tiež zhodne potvrdili, že obžalovaný vystupoval suverénne, pôsobil dôveryhodne a dojmom, že sa vyzná. Poškodení D. Q. a A. Š. tiež uviedli, že už aj predtým mali skúsenosti s agentúrami, ktoré im vybavovali prácu v zahraničí, pričom postup bol rovnaký, ako to robil aj obžalovaný, preto nemali žiadne podozrenie ani pochybnosti. Z výpisu zo živnostenského registra obžalovaného súd zistil, že tento nemal oprávnenie na podnikanie v oblasti vybavovania a sprostredkovania práce. Mal otvorenú živnosť od 01.10.1996 na predmety podnikania, a to stolárske práce a montáž nábytku, pričom živnosť ukončil dňa 01.07.2011. Z takto vykonaného dokazovania, mal súd vinu obžalovaného jednoznačne preukázanú, pričom tvrdenia obžalovaného o tom, že žiadne peniaze od poškodených v rukách ani nemal, hodnotil súd ako účelové a tendenčné, čo spochybňuje prípadnú možnosť, že by bol obžalovaný mal reálny záujem prácu vybavovať, avšak sa mu to pre nejaký dôvod nepodarilo, naopak svedčí to záveru, že obžalovaný od samého začiatku vedel, že prácu nevybaví a svojim konaním a vystupovaním, keď u poškodených vyvolal dojem serióznej pracovnej ponuky, uviedol týchto do omylu a seba na ich úkor obohatil. Súd nepovažoval za potrebné tiež vypočuť poškodeného X. T., ktorého prokurátor i obžalovaný navrhovali vypočuť, keďže tento sa dlhodobo zdržiava pracovne v zahraničí (v Anglicku) a jeho zabezpečenie na súdne konanie by neprimerane predlžovalo samotné konanie, pričom tento poškodený v podstate vypovedal totožne, ako i ostatní poškodení, pričom súd na jeho výpoveď neprihliadol a vykonanie tohto dôkazu zamietol. Rovnako súd zamietol návrh obhajcu obžalovaného na pribratie do konania znalca z odboru písomznanectvo na posúdenie pravosti podpisu obžalovaného na príjmových pokladničných dokladoch, nakoľko tento návrh považoval za účelový, navrhnutý až v samom závere konania a takýto dôkaz nenavrhoval už v prípravnom konaní, pričom vedel o existencii príjmových pokladničných dokladov a neučinil tak ani po doručení výzvy na doplnenie dôkazov ktorá mu bola doručená spolu s obžalobou a trestným rozkazom. Navyac skutočnosť, že obžalovaný prevzal finančné prostriedky od poškodených vyplýva nielen z výpovedí jednotlivých poškodených, ale aj z výpovede A. Y. priateľky obžalovaného. Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zák.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák. zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Vzhľadom na osobu páchatel'a a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie, bude postačujúci aj trest odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby (6 mesiacov) s podmieneným odkladom a s určením primeranej dĺžky skúšobnej doby (18 mesiacov). Tento trest súd považuje sa dostačujúci, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný bol už sice jedenkrát súdom trestaný, avšak trest mu bol odpustený amnestiou a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Súd zároveň v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným celkovú škodu vo výške 2.300 € (A. A. škodu vo výške 300 €, A. Z.U. škodu vo výške 400 €, D. Q. škodu vo výške 400 €, X. T. škodu vo výške 600 €, I. I. škodu vo výške 300 € a A. Š. škodu vo výške 300 €), ktorá bola vykonaným dokazovaním preukázaná a ustálená v tejto výške, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).